

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1728-23

לפני כבוד חברי הוועדה:
ליאת קציר-מרגלית, עו"ד - יו"ר
ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: פ"ט מיינד (2009) בע"מ מס' 514271410
ע"י ב"כ מר/גברת רפאל אוזנה

נ ג ד

המשיבה: רשות המסים
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

רקע עובדתי

1. העוררת היא חברה בע"מ העוסקת ביבוא נעליים ומכירה סיטונאית. העוררת הגישה בקשה למענק האומיקרון מכח חוק מענק סיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן אומיקרון של נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תשפ"ב-2022 (להלן – חוק האומיקרון או החוק).
בקשת העוררת למענק האומיקרון נדחתה ביום 04.04.2023 בנימוק כי לא נמצא קשר סיבתי בין הירידה בהכנסות לבין נגיף האומיקרון.
2. לטענת העוררת, רק ביום 29.6.2023 נודע למייצג העוררת על מכתב דחיית הבקשה שהתקבל בתיבת 'דואר הזבל' של המייצג. ביום 9.8.2023 הגישה העוררת השגה על החלטת הדחיה.
3. ביום 10.8.2023 דחתה המשיבה את השגת העוררת על הסף, בשל האיחור בהגשתה. בהחלטת המשיבה נכתב:
"הבקשה נדחתה ביום 4.4.23"
ההשגה הוגשה באיחור ביום 9.8.23, ולכן נדחתה על הסף.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

נציין כי תמוה ביותר טענת המייצג כי "המייל נשלח אל דואר הזבל", וזאת כאשר מבדיקה מדגמית עולה כי באופן מפליא ההשגה עבור מענק 57308409 הוגשה בזמן, על אף שבאותו מענק ההחלטה נשלחה לאותו מייל".

4. מכאן הערר שבפנינו.

תמצית טענות הצדדים

5. העוררת טענה כי ההשגה הוגשה במועד שכן החלטת המשיבה מיום 4.4.23 הגיעה לתיבת 'דואר זבל' והובאה לידיעת העוררת רק ביום 29.6.23. ההשגה הוגשה ביום 9.8.23 ולפיכך עומדת במניין 45 הימים להגשת ההשגה הקבוע בחוק. העוררת צירפה לכתב הערר צילום מסך מתיבת דואר הזבל של מייצג העוררת וכן תצהיר מאת מייצג העוררת, בו צוין כי איתור ההחלטה בדואר הזבל התגלה על ידו באופן מקרי וכי הודעות הדואר האלקטרוני מהמשיבה התקבלו קודם לכן לתיבת הדואר הראשי. לטענתו, בשלב מסויים חל שינוי ועד היום מכתבי המשיבה בעניין מענקי הקורונה מגיעים לתיבת דואר הזבל.

6. העוררת הפנתה לערר 1458/23 לנבו שיווק ואחזקות בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 13.8.2023) (להלן – עניין לנבו), וטענה כי בעניינה לא היה מקום לדחות את ההשגה על הסף, שכן היא לא הוגשה באיחור וכן כי העוררת ומייצגה פעלו תום לב. לגופו של עניין הפנתה העוררת לטענותיה בהשגה שצורפה לכתב הערר.

7. בכתב התשובה טענה המשיבה כי קיימת בידה 'סמכות טבועה' לדון בהשגות שהוגשו באיחור ובהתאם לפסיקה יש להפעיל סמכות זו במקרים חריגים, ובהיקש מסמכות ועדת הערר למתן ארכה לעררים שהוגשו באיחור, נדרשים "טעמים מיוחדים שיירשמו". בהתאם לפסיקה מדובר בנסיבות חריגות ומיוחדות, שאינן בשליטתו של העוררת או בא כוחו. המשיבה הפנתה למספר פסקי דין ולהחלטות ועדות הערר בנושא זה. לטענת המשיבה, אין מחלוקת כי ההחלטה בבקשה נשלחה ביום 4.4.23 לדוא"ל שצוין בטופס בקשת המענק של העוררת, אליו נשלחה גם ההחלטה בבקשה ביחס לתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר אשר לגביה הוגשה השגה במועד. עוד צוין כי במועד שליחת ההחלטה נשלח גם מסרון לטלפון הסלולרי המודיע כי התקבלה החלטה בבקשה. בנוסף טענה המשיבה כי מעת שהתגלתה לעוררת קיומה של ההחלטה ביום 29.6.2023 המתינה כ- 40 ימים להגשת ההשגה ולא פעלה להגשתה או לבקשת ארכה באופן מידי.

8. עוד צוין כי יש לאבחן בין האמור בפסק הדין בבר"ם 6094/13 לאול מדהנה נ' המשרד לקליטת עלייה (פורסם בנבו, 10.12.2013) (להלן – עניין מדהנה) בנוגע לריכוך דרישת הטעם המיוחד כאשר מדובר בחוק סוציאלי, לבין חוק התכנית לסיוע כלכלי; בעניין מדהנה דובר בחוק אזוטרי יותר מחוק התכנית לסיוע כלכלי, ובעניינינו החוק פורסם

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ברבים ומכוון לכלל העוסקים במשק. יש לייחס משקל לאינטרס סופיות הדיון גם כשמדובר ברשות שלטונית ובעניינים סוציאליים.

9. המשיבה הוסיפה כי טענת העוררת לפיה ההחלטה הגיעה ל'דואר זבל' אינה מסייעת לה, שכן מחובתה לבדוק גם את תיקיה זו. בנוסף, צוין כי נשלח מסרון לטלפון הסלולרי באותו מועד. המשיבה אף ציינה כי ניתן להעביר מייל ל'דואר זבל' בפעולה פשוטה כך שלא ניתן לדעת אם אכן הגיעה ההודעה ל'דואר זבל', וקבלת טענות העוררת עלולה להביא לתוצאה לא סבירה של הגשת השגות באיחור רב על ידי עוסקים תוך ניצול הטענה בדבר הגעת ההחלטה לתיבת 'דואר זבל'. עוד ציינה המשיבה כי טענות בדבר בעיות טכניות שונות הועלו על ידי המייצג במספר תיקים ונראה כי מדובר בהתנהלות שיטתית של המייצג, שאינה יכולה להוות טעם מיוחד.

10. בתגובתה מיום 20.11.2023 הוסיפה העוררת כי דווקא המשיבה היא שאיחרה במתן הודעת הדחיה, שניתנה באיחור של 105 ימים מהמועד שנקבע בחוק. באשר להחלטה בעניין תקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020 ציינה העוררת, כי החלטה זו נשלחה ביום 31.1.2021 והתקבלה לתיבת הדואר הנכנס של מייצג העוררת, ואכן ההשגה בגינה הוגשה במועד. לעומת זאת, ההחלטה מיום 4.4.2023 הגיעה כאמור לתיבת דואר הזבל ונראתה על ידי מייצג העוררת רק בשלב מאוחר יותר. העוררת הדגישה כי עובדה זו מחזקת את טענתה בנוגע להגעת הודעת המשיבה לתיבת דואר הזבל, שכן אילו היתה מתקבלת ההודעה לתיבת הדואר הנכנס, ההשגה היתה מוגשת במועד כפי שקרה ביחס להשגה בעניין תקופת ספטמבר-אוקטובר 2020. לחילופין וככל שנדרש אישור להארכת המועד להגשת ההשגה באיחור, נטען שהנסיבות שפורטו מהוות טעם מיוחד המצדיק את הארכת המועד.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינו בכתבי הטענות של הצדדים, מצאנו כי ניתן לדון ולהכריע בערר על יסוד המסמכים שהוגשו, וכי אין בכך כדי לפגוע בעשיית צדק בעניינים של הצדדים.

12. הלכה למעשה, החלטנו לקבל את הערר כך שהחלטת המשיבה בהשגה תבוטל, והערר יוחזר לשלב ההשגה לצורך בחינת טיעוני העוררת בהשגה ומתן החלטה לגופו של עניין.

רקע נורמטיבי

13. סעיף 15 לחוק האומיקרון קובע כי יש להגיש השגה בתוך 45 ימים מיום קבלת ההחלטה בבקשת המענק. בחוק לא נקבעה סמכות מפורשת למתן ארכה להגשת השגה, אולם בפסיקות קודמות של ועדת הערר נקבע כי במקרים חריגים נתונה למשיבה 'סמכות טבועה' לדון בהשגות שהוגשו באיחור, הנלמדת בהיקש מסמכות ועדת הערר לדון בעררים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

שהוגשו באיחור (מכח סעיף 22(ב) לחוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992). אמת המידה שנקבעה להפעלת הסמכות היא "מטעמים מיוחדים שיירשמו" (ראו ערר 22-1613 א.ד.א 23 שירותי שיווק בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 2.8.2022) (להלן – עניין א.ד.א 23); ערר 22-2870 א.ס שחאדה לבניה בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 18.4.2023); ערר 23-1666 עדן מחיצות גבס (אפי) בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 23.10.2023) (להלן – עניין עדן).

14. קביעת מועד מתוחם בזמן לפתיחת הליך ערעורי נועדה להבטיח איזון בין זכות הגישה לערכאות לבין אינטרסים אחרים כגון סופיות הדין, הוודאות המשפטית ואינטרס ההסתמכות של הצדדים. הדרישה לקיומם של 'טעמים מיוחדים' משמשת נקודת איזון ראויה בין האינטרסים השונים (ראו רע"א 3776/16 שמעון גנים נ' דרור רחל, (פורסם בנבו, 15.08.2016); וע (חי') 62832-02-20 אלבאש ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה (פורסם בנבו, 30.6.2020); ע"מ 46275-04-22 אל הואשלה נ' מס הכנסה (פורסם בנבו, 15.06.2022).

15. ככלל, 'טעם מיוחד' הוא כזה התלוי בנסיבות הייצוגיות שאינן בשליטת בעל הדין או בא כוחו. כך נקבע בעניין זה ברע"א 10436/07 הראל ציון נ' בנק הפועלים בע"מ ואח' [פורסם בנבו] (28.4.2008):

"הלכה היא כי "טעם מיוחד" אשר מצדיק את הארכת המועד הינו קיומן של נסיבות הייצוגיות שאינן בשליטת בעל הדין, ואילו כאשר טעמי האיחור נעוצים בבעל הדין עצמו או בא כוחו, אין צידוק להאריך את המועד שהוחמץ (בש"א 6402/96 הועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון נ' מיכקשווילי, פ"ד נ(3) 209 (1996))."

(ראו גם וע (י-ם) 15-04-1211 אבשלום רז נ' המועצה לייצור ושיווק דבש ((25.1.16)).

16. עוד נקבע בפסיקה כי בהליך ערעורי על הפעלת סמכותה של רשות מנהלית במסגרת חוק סוציאלי, ניתן להקל במידת מה בדרישה ל"טעם מיוחד" להארכת מועד, זאת במסגרת האיזון בין האינטרסים הנוגעים לעניין (ראו עניין מדהנה).

מן הכלל אל הפרט - טענת העוררת בעניין הגעת החלטת הדחיה ל'דואר זבל'

17. סעיף 18 לחוק קובע כי על המצאת הודעות כגון החלטת המשיבה בבקשת המענק יחולו הוראות סעיף 238 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן - הפקודה). הוראות הסעיף מתייחסות להמצאה באמצעות מסירה ביד או בדואר רשום, ואינן כוללות התייחסות להמצאה באמצעות הדואר האלקטרוני.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

18. בערר 1253-23 החברה לפיתוח יסוד המעלה וחולתה בע"מ נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 6.6.2023) (להלן – עניין יסוד המעלה) דנה ועדת הערר בהרחבה בסוגיית המצאת הודעות המשיבה באמצעים דיגיטליים. בעניין זה קבעה הוועדה:

"הפקודה אינה כוללת התייחסות עדכנית למציאות הרווחת של שימוש באמצעי אלקטרוני, ואולם שאלה זו נדונה בפסיקה במספר מקרים. בבש"א 13876/08 מרוז מנחם נ' פקיד שומה תל אביב 3 (החלטה מיום 30.11.2008) נקבע כי סעיף 238 אינו מחייב כי ההמצאה תיעשה בדואר רשום או באופן ידני, אלא רק קובע חזקת המצאה למקרה שנעשתה מסירה באופנים אלו. בהתאם לגישה זו, קבע בית המשפט כי ניתן להתבסס על המצאה שנעשתה באמצעות מכשיר פקס, תוך השוואה להוראות הרלוונטיות לעניין זה בתקנות סדר הדין האזרחי שהיו בתוקף באותה העת. ברוח זו, נקבע גם בע"מ 38103-02-21 גנור נ' פקיד השומה ירושלים (ניתן ביום 27.12.2021; להלן – עניין גנור), כי "בעידן התקשורת המודרנית יהיה זה בלתי מתקבל על הדעת להתעלם מדרך זו של משלוח הודעות, ולקבוע כי מסירת שומה באמצעות הדוא"ל אין בה כדי להוות מסירה" (פסקה 24 להחלטה).

עוד התייחסה הוועדה להוראות חוק תקשורת דיגיטלית עם גופים ציבוריים, התשע"ח-2018 (להלן – חוק תקשורת דיגיטלית) וקבעה כי אף שהוראות חוק זה אינן חלות בענייננו, ניתן ללמוד מהן על הסטנדרטים הרצויים לעניין מסירת הודעות מגופים ציבוריים באמצעות דואר אלקטרוני. הסטנדרטים שנקבעו בחוק תקשורת דיגיטלית אינם מתקיימים במערכת משלוח ההודעות של המשיבה. על רקע זה, עמדה הוועדה על נטל הראיה המוטל על עוסק הטוען כי לא קיבל את ההודעה, וקבעה כי טענה זו צריכה להיות מגובה בתצהיר, לכל הפחות (ראו פסקאות 36-39 להחלטה).

19. בשונה מעניין יסוד המעלה, שם טענה העוררת כי הודעת המשיבה כלל לא התקבלה אצלה, בערר שלפנינו אין מחלוקת כי ההודעה התקבלה בפועל אצל העוררת, אלא שלטענת העוררת הגיעה ההודעה ל'דואר זבל' ולא לתיבת הדואר הנכנס. לשיטת העוררת, יש למנות את מניין הימים להגשת ההשגה מהמועד שבו התחוויר למייצג דבר קבלת ההודעה ל'דואר זבל', ביום 29.6.2023.

20. בערר 1491-23 אליהו שמש עפר השפלה בע"מ נ' רשות המיסים (ניתן ביום 15.6.2023) דנו בבקשת העוררת למתן ארכה להגשת ערר לאחר שהעוררת לא הבחינה בהחלטת המשיבה בהשגה, ש"נבלעה" בין הודעות הדואר האלקטרוני של העוררת. העוררת טענה כי יש לקבוע את מועד קבלת החלטת המשיבה בהשגה (שממנו נמנים הימים הקבועים בחוק להגשת ערר) בהתאם למועד שבו נודע לעוררת בפועל על החלטה בהשגה, ולא לפי מועד שליחת החלטה. בהחלטתנו דחינו טענה זו של העוררת וקבענו, בין היתר כי פרשנות זו מנוגדת לכלל סופיות הדיון, ועלולה לפתוח פתח לשימוש בטענה לצורך הגשת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

עררים ללא מגבלת זמן (פסקה 22 להחלטה; ראו גם: ערר 1550-23 אהוד תייר ניהול והנדסה נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 17.7.2023); רע"א 1778/07 יעל עופר נ' רבקה דיין (פורסם בנבו, 01.03.2007)).

21. באופן דומה, איננו סבורים כי מועד ההמצאה בענייננו הוא המועד בו התגלה לעוררת דבר קיומה של ההחלטה בהשגה בתיבת דואר הזבל. בפועל, הודעת המשיבה הגיעה לתיבת הדואר האלקטרוני של העוררת ביום בו נשלחה (4.4.2023), ופרשנות אחרת עלולה לפתוח פתח לניצול לרעה על ידי מי שמבקש להאריך בדרך זו את התקופה להגשת השגה. לצד זאת, הגעת ההודעה לתיבת דואר הזבל מהווה לטעמנו שיקול משמעותי בבואנו לבחון האם קיים טעם מיוחד לצורך מתן הארכה להגשת ההשגה.

22. בהמשך לכך, נציין כי איננו מקבלים טענת המשיבה כי היה מצופה מהעוררת לעקוב גם אחר ההודעות בתיבת דואר הזבל. כפי שציינה העוררת, הודעות קודמות של המשיבה בעניין מענקי הקורונה הגיעו לתיבת הדואר הנכנס באופן תקין, ולעוררת לא היתה סיבה להניח אחרת בקשר עם המענק נשוא הערר שבנדון. זאת ועוד, החלטת המשיבה ניתנה כאמור באיחור ניכר. על רקע זה, טענת המשיבה כי מצופה מהעוררת לבדוק את תיבת דואר הזבל באופן תדיר ולמשך תקופה בלתי ידועה שמא התקבלה החלטה, אינה סבירה.

23. אם כן, הודעת המשיבה הגיעה לתיבת דואר הזבל של מייצג העוררת. לתמיכה בטענה זו צורך תצהיר מאת מייצג העוררת וכן צילום מסך מתיבת דואר הזבל, העומדים ברף הראייתי המצופה בנסיבות אלו. בנוסף וכפי שציינה העוררת, העובדה שהשגה קודמת של העוררת (בעניין תקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020) הוגשה במועד, מחזקת את טענת העוררת בדבר קבלת ההודעה לתיבת דואר הזבל, שאלמלא כן יש להניח שהיתה פועלת באופן דומה ומגישה את ההשגה במועד, כפי שעשתה בעבר.

האם הנסיבות בענייננו עולות כדי 'טעם מיוחד' לצורך אישור הגשת ההשגה באיחור?

24. בעניין לנבו קבעה ועדת הערר בנוגע לסמכות המשיבה להאריך מועד להגשת השגה:

"מבלי למצות את הסוגיה בכללותה, יהיה זה מדויק יותר לטעמנו לומר כי הסמכות להאריך את המועד להגיש את ההשגה ולדון מחדש בענייניו של מי שטוען לזכאות למענק, נובעת מאופיו המינהלי של המענק וכן ממטרותיהם של חוק מענקי הקורונה וחוק מענק האומיקרון – מדובר בחוקים סוציאליים, שנועדו לסייע לעסקים בישראל בתקופת משבר קשה. בחוקים נקבעה פרוצדורה ולוחות זמנים לצורך הגשת בקשות והשגות, אך ניתן להניח שהמשיבה רשאית לבחון את העמידה בכללי הפרוצדורה באמת מידה גמישה יותר, מתוך מטרה להגשים את המטרה שעומדת בבסיס החוק. כשמדובר במהלך מיטיב של מתן מענקים, רשאית הרשות המינהלית להתגמש ולפעול גם מחוץ לד' אמותיו של החוק (וראו

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הערוטינו בהקשר דומה בעניין אחר, בערר 1045-21 אי. בי. סי. ביו קוסמטיקס בע"מ נ' רשות המסים, ניתן ביום 6.6.2021, פיסקה 37 להחלטה) (פסקה 12 להחלטה).

25. עוד נקבע בעניין לנבו כי איחוריה של המשיבה במתן ההחלטות יכולים להוות טעם נוסף המצדיק הגשת השגה באיחור:

"כאן המקום להזכיר כי המשיבה עצמה חרגה לעיתים מזומנות מהמועדים שנקבעו בחוק למתן החלטות על ידה. נושא זה לובן בהרחבה בהחלטות קודמות של ועדת הערר ושל בתי המשפט (ראו למשל בר"מ 7502/22 רשות המסים נ' בוריס פודולסקי, ניתן ביום 22.1.2023). אנו ערים כמובן לעומס החריג המוטל על כתפי המשיבה, ולהיקף העצום של ההליכים שהמשיבה נאלצת להתמודד עימם. אולם במבחן התוצאה, הליכי האישור של בקשות המענקים, בד בבד עם הליכי ההשגות, ממילא אינם קצרי מועד כפי שניתן היה לצפות לפי החוק, והאחריות בעניין זה מוטלת על כתפי המשיבה. גם אם יש הבדל מסוים בין האיחור של המשיבה בהשלמת הטיפול המינהלי במענקים, לבין האיחור של העוררת בנקיטת הליך ההשגה – ההגינות מחייבת את המשיבה להימנע מבחינה דקדקנית של מועדי ההגשה שעה שהיא עצמה "מאחרת כרונית", בקנה מידה משמעותי.

לנוכח אופיו המינהלי של ההליך, ולנוכח המטרה הסוציאלית העומדת בבסיסו, אנו סבורים כי איחוריה הקבועים של המשיבה יכולים להוות טעם מיוחד המצדיק הגשת השגה באיחור – ובלבד שהעוסק התנהל בתום לב ושהאיחור מצידו אינו גדול במיוחד. זאת בפרט במקרים שבהם המשיבה איחרה במתן החלטות גם בענייני הספציפי של העוסק שהגיש את הבקשה באיחור. האינטרס הציבורי בסופיות הדיון ובמניעת ההתדיינות בתיקים שנסגרו הוא מובן, ואולם משקלו כאמור הוא מוגבל, במיוחד לנוכח התמשכות ההליכים מצד המשיבה." (פסקאות 17-16 להחלטה)

דברים אלו יפים אף לענייננו (כן ראו עניין עדן).

26. איחורה של העוררת בהגשת ההשגה מסתכם ל- 82 ימים מעבר למועד שנקבע בחוק, ו-41 ימים מאז שהתברר למייצג העוררת אודות קיומה של ההחלטה. יוער, כי מעת שהתגלה לעוררת דבר קיומה של ההחלטה (ביום 29.6.2023), ראוי היה כי תפעל במהירות ולכל הפחות תגיש בקשה למתן ארכה להגשת ההשגה. עם זאת, לאחר ששקלנו את מכלול השיקולים הנוגעים לעניין ובכללם: הגעת ההודעה לתיבת דואר הזבל, משך האיחור, העובדה כי מדובר בחוק סוציאלי וההקלה המסוימת בדרישה לטעמים מיוחדים הנגזרת מכך וכן איחורה הניכר של המשיבה עצמה במתן הודעת הדחיה – הגענו לכלל מסקנה כי

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

כל אלו עולים כדי 'טעם מיוחד' המצדיק מתן ארכה לעוררת להגשת ההשגה ובחינת טיעוניה לגופו של עניין.

סוף דבר

27. מכל הטעמים המפורטים לעיל, החלטת המשיבה בדבר דחיית ההשגה על הסף – מבוטלת. המשיבה תדון בהשגה שהגישה העוררת ותיתן החלטתה בתוך המועד שנקבע בחוק.
28. לאור השלב בו ניתנה ההחלטה איננו עושים צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום. ניתנה היום, ז' טבת תשפ"ד, 19/12/2023, בהעדר הצדדים.

1728-23

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד
יו"ר הוועדה